

Talisman ne, věřím sama sobě

Martin Loew nás provede Patagonií

44. Virtuosi per musica di pianoforte vyhrála klavíristka **Natalie Schwamová** (12) z Prahy

ABSOLUTNÍ VÍTĚZKA. Hra Natálie Schwamové brala posluchačům na Pianoforte dech. Foto: Petr Beroušský

RADEK STRNAD

Ústí nad Labem, Praha – Ráda plave a baví ji jazyky, ale hudba u ní hraje prim. Asi i proto se stala cílevědomá dvanáctiletá Natalie Schwamová z Prahy absolutní vítězkou 44. ročníku Virtuosi per musica di pianoforte. Soutěže mladých klavíristů do 15ti let, kterou hostilo ve čtvrtek a v pátek ústecké Severočeské divadlo opery a baletu.

Strach a úspěch

„Byla tu velká konkurence. Bála jsem se, že to nedokážu,“ přiznala úspěšná školačka krátce před svým vystoupením před plným hledištěm ústeckého divadla na finálním

Koncertě vítězů. Hrála na něm Beethovenovo Rondo a capriccio op. 129 a Rachmaninovo Preludium g moll, op. 23, No. 5. Tedy dvě ze čtyř skladeb, kterými žákyně sedmé třídy ohromila publikum, fotografa Petra Beroušského i mezinárodní porotu soutěže.

Zahrála dobře

„Měla velice náročný program. A hrála ho dobře,“ byla spokojena Karla Herajnová, učitelka klavíru a do loňska ředitelka ZUŠ Evy Randové, která roky držela pořadatelskou taktovku Pianoforte.

Na ústecké soutěži zkusila letos Natalie štěstí poprvé – a hned vyhrála. Ani ve svém věku ale není „klavírním ne-

mluvnětem“. Už v roce 2009 vyhrála soutěž v Itálii a od té doby nezáhalela. Podařilo se jí třikrát vystoupit v Argentíně s místním orchestrem. „Hrála jsem tam Mozarta '20' a '21,“ vzpomíná školačka.

„Na Pianoforte jsem si připravila hodně těžké skladby,“ přiznala – a možná se i trochu chlubila. Své soupeře vnímala jako silný celek. „Nedá se proto říci, kdo byl mezi ostatními nejlepší. Jak jsem poslouchala, jak hrají, bylo tu moc dobrých dětí od nás i z celého světa,“ jen vydechla.

Hezké divadlo

„V Ústí v divadle je to hezké. Jsem ráda, že jsem měla možnost tu hrát,“ svěřila se Dení-

ku žákyně učitele hudby Milana Langra z pražské ZUŠ Křtinské (i z pražské konzervatoře). Učí ji teprve rok, před tím měla jiného učitele.

O své škole moc mluvit nechtěla. „Je to spíš osobní věc,“ řekla, a my se tedy víc neptali.

Prozradila ale, proč se rozhodla právě pro hraní na klavír. „Jednoho dne jsme domů přivezli klavír – a začala jsem hrát. Líbilo se mi to,“ ohlédla se v Ústí s lehkým úsměvem.

Špičkový klavír

Připustila, že cvičení hry na klavír není snadné, ale ani velká dřina. „Když mě to baví...“ krčila rameny. Vlastní klavír v rodinném domě má ráda, na atmosféru špičkových soutěží však podle ní hrani doma nemá. „Je mnohem lepší, když můžu usednout v krásném sále k mistrovskému nástroji Petrof,“ svěřila se. „Krásně zní, je to moc dobré,“ řekla. Těší ji také podpora rodičů. Ale na soutěži nebyli, což dívku mrzelo.

Nebyla si jen jistá, zda by z ní měli radost i autoři skladeb, které hrála. Trému neměla, na talismany na soutěžích nespolehá. „Žádné si nevoším. Musím věřit sama sobě,“ řekla. Účast jejího učitele na soutěži prý je dobrá, ale důležitější je si být jistý a dobře zahrát.

S hudbou po světě

Jak vidí svou budoucnost? „Chtěla bych hrát dál, s hudbou objet celý svět. Myslím, že s klavírem se toho dá dosáhnout,“ věří Natalie Schwamová z Prahy, absolutní vítězka letošního 44. ročníku soutěže Pianoforte v Ústí.

„Na ty párky s rýží bych se tam někdy rád vrátil,“ ohlédl se cestovatel s úsměvem

Teplíce, Ústí nad Labem – Cestovatelské promítání Martina Loewa nyní na severu Čech patří Patagonii. Uvidí je dnes od 19.00 DK Teplice a zítra od 19.30 FK Aula na UJEP v Ústí.

„Patagonie – nejjihnější cíp jihoamerického kontinentu – je doslova konec světa. Dál na jih leží již jen zmrzlá Antarktida. Není divu, že při vyslovení jejího tajemné znějícího názvu se rozbuší srdce asi každému, kdo někdy snil o dobrodružství a dalekých výpravách do neznámých končin,“ říká Loew.

Obtížně dostupná Patagonie jako šipka míří k jihu a na její špičce se coby třešnička na dortu vyjímá Ohňová země. „Kolem kdysi v průlíchách dlouho bloudil kapitán Magalhães a jeho námořníci se už domnívali, že dopluli do samotného pekla,“ straší nás cestovatel před svou diashow.

Současně přiznává, že se mu po Patagonii občas stýská. „Rád bych zase zažil ta pohodová setkání s místními lidmi. Vždyť nás všude dobře přijali a pomohli, s čím bylo třeba. Když jsme se třeba v poslední zapadlé vesničce na konci silnice Carretera Austral ptali jedné paní, kde se tu dá koupit něco k jídlu, skončilo to tím, že nás pozvala k sobě domů na večeri. Obchůdku nějak nefungoval a tak nám ta milá žena uvarila, co našla doma. Rýží a párky z mrazáku,“ směje se.

„Asi si to umíte představit doma byste to nejspíš nejedli. Ale když vám to tak láskyplně připraví, usadí vás u svého stolu a vypráví o své vesničce, prožijete jeden z nejkrásnějších večerů cesty. Právě na tyto párky s rýží bych jel do Patagonie znovu!“ říká láskyplně cestovatel. (dts)

V RYBÁŘSKÉ VESNIČCE Caleta Tortel nejsou autem sjízdné cesty. Všichni tu jezdí na lodkách či chodí pěšky po dřevěných lávkách. Foto: Martin Loew

Prestižní soutěž Pianoforte? Další triumf dětí ze ZUŠ Neštěmice!

Ústí nad Labem – Cenné trofeje, 1. a 2. místo v nejmladší věkové kategorii Pianoforte 2011, vybojovaly děti z ústecké ZUŠ Neštěmice: 44. ročník mezinárodní klavírní soutěže Virtuosi per musica di pianoforte v této kategorii vyhrál nadaný Roman Frič (11) před Evou Strejcovou (11), svou kamarádkou. Oba učí Renata Fričová z neštěmické ZUŠ.

„Umí se navzájem podržet, pomáhají si, fandí si i přejí,“ řekla jejich hudební pedagožka. „To je důležité – a těší mě to,“ tvrdila spokojeně.

Absolutní vítězkou letošního ročníku klavírního klání vyhlásila mezinárodní porota Natalii Schwamovou z pražské ZUŠ. Její učitel Milan Langer získal cenu jako nejuspěšnější pedagog 44. Pianoforte, Natalia byla 1. i ve 2. kategorii. Ve 3. má zlato Malysheva Yelizaveta (Rusko).

Soutěž, pořádaná městem Ústí a ústeckou ZUŠ Evy Randové, vyvrcholila v pátek 11. listopadu v ústeckém divadle Koncertem vítězů. Hrál zde 10 nejúspěšnějších dětí, soutěže se účastnilo 30 žáků z 9 zemí 2 kontinentů. Mladí klavíristé z Bulharska, ČR, Kypru, Turecka, Ruska, Srbska, Itálie či Jihoafrické republiky hráli na špičkovém klavíru Petrof. Jeden soutěžící nepřijel. „Nedostal se k nám z Ruska kvůli potížím s vízem,“ řekl Deníku Marek Korbely, ředitel ZUŠ Evy Randové.

V porotě umění absolutní vítězky ocenili, vedle odborníků z ČR, i Ruska, Japonka, Rakušanka, Němka, Lotyška.

„Líbily se mi výkony Romana Friče a Natalie Schwamové. To, co předvedli, už není repertoár ZUŠ – ale pro konzervatoř,“ chválila úroveň soutěže i jejich vítězů

ROMAN A EVA, úspěšní mladí klavíristé z Ústí. Foto: Deník/Radek Strnad

Karla Herajnová, dlouholetá pořadatelka Pianoforte, ex-ředitelka ZUŠ Evy Randové, dále její učitelka klavíru.

Nadání, píle a zručnosti

úspěšných dětí si cenila i Reiko Yoshizumi, japonská porotkyně soutěže, profesorka drážďanské hudební univerzity. Na soutěži byla podruhé,

poprvé ale v roli porotkyně.

Děti přiznaly, že soutěž byla „dřina“. Jejich učitelka, maminka Romana Friče – to vysvětlila. „Bylo to těžké fyzicky i psychicky. Berkowichovy Variace a mol na téma Paganiniho jsou velice těžké na fyzickou. To jsme viděli i na Koncertě vítězů. Romanovo provedení bylo velmi moderní až avantgardní,“ řekla učitelka s lehkou ironií. „Těší mě, že se směje, sám to bere s humorem. Myslím, že ještě včera v tom nebyla vůbec žádná legrace.“

Evička Strejcová byla za 2. místo ráda, ač už vyhrála letos v květnu soutěž v Itálii. První byla i v 1. celostátní soutěži ZUŠ. „Oni si „vyměňují“ 1. místa, skoro pravidelně se s Romanem na soutěžích střídají. Vzájemně si předávají velice silnou energii, jsou to partneři. Vždycky záleží na kousku štěstí, na tom jak se

ctí, na akustice, na sále i na nástroji. A oni jsou zkušení a ví to,“ prozradila jejich učitelka.

„Jsmo rádi, že už to máme za sebou,“ shodli se Roman Frič a Eva Strejcová. „Letos je to naše poslední soutěž, příští rok nás ale čekají další. Které? Zatím neprozradíme,“ řekla tajuplně Renata Fričová. O Pianoforte mluví jako o nejtěžší klavírní soutěži v ČR třeba i proto, že zde děti hrají 20 minut, a ne 10 jako jinde. „A to jsou miliony not!“

Květa Strejcová, maminka Evy, si úspěchů dcery cení, drží jí palce. A co jí „závidí“? „Učitelku, výbornou paměť i muzikalitu. To, jak si zapamatuje rychle melodie,“ prozradila. Ač je sama učitelkou hudební výchovy, dceru doma ke klavíru „honit“ nemusí. „Ona se sama ke klavíru vrhá,“ dodala s úsměvem. (dts)

David Deyl má nový hit, CD a také podporu Rádía Bonton

Lež a nech si lhát (text Xindl X) je nový hit zpěváka Davida Deyla. V rádiích předcházela vydání jeho druhého alba **Zásah**. Také o něm si pro Rádio Bonton povídal mladý muzikant z Ústí, který si hudbu svých hitů píše sám

Ústí nad Labem, Praha – Právě v těchto dnech vychází nové album ústeckého patriota, rodáka z blízkého Chlumce Davida Deyla. A tak jsme si s Davidem povídali. O jeho druhém albu Zásah (Supraphon, listopad 2011), jeho hudebních úspěších v zahraničí a taky o lhaní.

Redakce Bonton: Jaké tedy nové album bude?

David: Album bude postavené na grooves a má skvělý zvuk! Převažují optimistické písně v rychlejším tempu nad baladami.

Bonton: Řekni, kdo se na albu autor-sky podílel?

David: S texty mi pomáhal Xindl X, takže i po jazykové stránce bude album vyladěné tak, jak jsem si vždy přál.

Redakce: Název první písničky alba, hitu „Lež a nech si lhát“, je trochu zavádějící. Jak to máš se lhaním ty? Vždycky říkat pravdu? Zatloukat? Nebo snad malá lež neublíží?

David: Řídím se heslem: „Lež má krátké nohy“ a proto nelžu, snažím se mluvit pravdu. Někdy je ale situace, kdy dojde na tzv. milosrdnou lež, kdy z taktických nebo zdravotních důvodů se lhát podle mě smí.

Bonton: Když se bavíme o tectech, slyšeli jsme o tvém skvělém úspěchu na mezinárodní soutěži v Bělorusku.

Umístil si se na 2. místě a navíc se tvůj song líbil natolik, že ho chtějí hrát také v Bulharsku, takže se text aktuálně překládá, je to pravda?

ZPĚVÁK DEYL u mikrofónu ve studiu Rádía Bonton. Foto: archiv rádia

David: Ano, do ruštiny se překládají 2 písně - Akorát a Lež a nech si lhát. Jsem zvědavý, co z toho nakonec vznikne. A na finální mix (smích).

Bonton: Aktuální singl **Lež a nech si lhát** jsme premiérově slyšeli v novém Rádíu Bonton. Proč právě tady?

David: Jsem rád, že pilotní singl už rotuje v airplay Rádía Bonton, které od léta můžeme slyšet i fanoušci z Ústí nad Labem a okolí. Tohle rádio hraje dobrou muziku a neopakuje jednu a tu samou píseň 8x do hodiny, což mi přijde super. Je to oživení éteru.

Hity Davida Deyla a spoustu další skvělé muziky naladíte na Rádíu Bonton 96,9FM